

mit Standpunkt. Det vilde kun opholde Dem,« sagde han og bukkede stift. »Jeg beder Dem altsaa undskylde, at jeg omsonst har gjort Ulejlighed.«

»Alt forladt!« svarede Ministeren.

Hr. Zaun blev endnu staaende et Øjeblik, som om han ventede paa noget. Saa bukkede han igen og foer mod Døren. Men da han stod med Haanden paa Laasen, standsede han. Med et Ansigt, der var blegt af Sindsbevægelse, vendte han sig om og løftede Panden.

»Jeg følger Enslev!« forkyndte han og stormede i det samme bort, som om han havde udkastet en Bombe og flygtede for Virkningen.

Tyrstrup, der var bleven siddende, saae forbavset efter ham. Lidt efter rejste han sig hovedrystende og vendte tilbage til Folketingssalen.

Da Hr. Zaun var naaet ned paa den taagede Gade, hørte han et Taarnur slaa. Det standsede ham et Øjeblik i Farten. Trods sin stærke Ophidselse kom han til at tænke paa, at Posten med de sidste udenlandske Aviser nu maatte være kommen og laa hjemme paa hans Bord. Men saa uhyre var hans Optagethed af det store politiske Sammenstød, som efter hans Mening nu var uundgaaeligt, at han bestemte sig til at svigte baade Kæmpebranden i New York, Musette-Processen i Paris, Ministerkrisen i Bulgarien, Londoner-Firmaet Blackbourns Fallit, de